

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci žalobkyně: **P. N.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 5. 2015, č. j. OAM-341/ZA-ZA14-ZA02-2015, **t a k t o :**

- I. **Soud u s t a n o v u j e** žalobkyni z důvodu neznámého místa pobytu opatrovníkem **Mgr. Anetu Bendovou**, advokátku se sídlem **U Soudu 388/1, Hradec Králové**.
- II. **Řízení s e z a s t a v u j e .**
- III. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenu dne 22. 5. 2015 krajskému soudu se žalobkyně domáhala přezkoumání výše označeného rozhodnutí žalovaného, kterým jí nebyla udělena mezinárodní ochrana dle § 12, § 13, § 14, § 14a a §14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu). Současně žalobkyně požádala o ustanovení zástupce pro shora uvedené řízení. Jako adresu pro doručování uvedla Pobytové středisko Kostelec nad Orlicí.

Na tuto adresu soud žalobkyni zaslal formulář „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce“ spolu s usnesením, kterým žalobkyni vyzval k vyplnění daného formuláře a k jeho vrácení soudu ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Doručující orgán vrátil zásilku soudu s tím, že nezastihl žalobkyni, a tak písemnost uložil, zanechal jí písemnou výzvu, aby si ji vyzvedla, žalobkyně si však písemnost nevyzvedla ani ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, a zásilku pak nebylo možné vložit do schránky adresátky.

Soud následně z databáze Ministerstva vnitra zjistil, že žalobkyně dne 31. 5. 2015 svévolně odešla z Pobytového střediska Kostelec nad Orlicí a nemá udělenou žádnou propustku. Žalovaný k dotazu soudu potvrdil tuto skutečnost (přípisem ze dne 21. 7. 2015) a uvedl, že v Cizineckém informačním systému (CIS) má žalobkyně naposledy uvedené místo pobytu na adrese ..., a to od 16. 5. 2013 do 3. 5. 2014. Jiné místo pobytu žalobkyně není žalovanému známo. Ředitelství služby cizinecké policie k dotazu soudu sdělilo přípisem ze dne 22. 7. 2015, že mu není známo

současné místo pobytu žalobkyně, když dne 31. 5. 2015 svévolně opustila Pobytové středisko Kostelec nad Orlicí.

Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), soud řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Podle § 33 písm. b) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce).

K podmínkám postupu dle těchto ustanovení se vyjádřil Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 14. 8. 2009, č. j. 8 Azs 21/2009 – 91, v němž konstatoval, že vychází-li soud ve svém rozhodnutí z toho, že účastník řízení je neznámého pobytu, musí být ověření této skutečnosti přiměřeně aktuální. V rozsudku ze dne 26. 5. 2005, č. j. 7 Azs 271/2004 – 58, Nejvyšší správní soud uvedl, že nemožnost zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu je dána jen tam, kde soud vyvíjel požadované úsilí ke zjištění místa pobytu žadatele a přes toto úsilí a případně další pátrání v příslušných evidencích pobyt žadatele nebyl zjištěn a zůstal zcela neznámý. Pokud i přes toto úsilí zůstane pobyt stěžovatele nezjištěn a zcela neznámý, lze řízení zastavit.

Krajský soud je názoru, že vyvinul přiměřené úsilí ke zjištění místa pobytu žalobkyně, toto úsilí však bylo marné. Posledním známým místem pobytu žalobkyně je Pobytové středisko Kostelec nad Orlicí, které však svévolně opustila dne 31. 5. 2015. Aktuální místo pobytu žalobkyně není známo ani žalovanému, ani Ředitelství služby cizinecké policie.

Ze shora uvedených důvodů soud rozhodl o zastavení řízení podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojitosti s § 33 písm. b) zákona o azylu.

Vzhledem k tomu, že pobyt žalobkyně není znám, soud zároveň ustanovil žalobkyni opatrovníka pro doručení zásilky, v souladu s § 29 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu („o. s. ř.“), ve spojení s § 64 s. ř. s. Opatrovníkem soud ustanovil Mgr. Anetu Bendovou, advokátku se sídlem U Soudu 388, Hradec Králové.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., podle nějž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o žalobě zastaveno.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 20. srpna 2015

JUDr. Ivona Šubrtová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Kateřina Vrabcová